

Sygn. akt XVII AmE 216/10

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2013r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Maria Witkowska

Protokolant: Patrycja Żuk

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2013r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania (...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. z siedzibą w S.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem zainteresowanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K.

o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej

na skutek odwołania (...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. z siedzibą w S. od Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 27 września 2010r. Nr (...) (...) (...)

1) **oddala odwołanie ;**

2) **zasądza od(...)Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. z siedzibą w S. na rzecz (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.**

SSO Maria Witkowska

Sygn. akt XVII AmE 216/10

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 września 2010 roku Nr (...) (...) (...) pozwany - Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, po rozpatrzeniu wniosku (...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. z siedzibą w S. w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego odmowy zawarcia przez (...) S.A. z siedzibą w K. umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej farmy wiatrowej (...) o mocy 150 MW zlokalizowanej na terenie gmin K. i R., powiat (...) oraz na terenie gminy P., powiat (...) postanowił, iż na (...) S.A. z siedzibą w K. nie ciąży obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej farmy wiatrowej (...) o mocy 150 MW zlokalizowanej na terenie gmin K. i R., powiat (...) oraz na terenie gminy P., powiat (...).

Za podstawę swojego rozstrzygnięcia Prezes Urzędu Regulacji Energetyki uznał fakt braku warunków technicznych przyłączenia (...) o mocy 150 MW do rozdzielni 220 kV w stacji L.. Przy czym pozwany zaznaczył, iż wziął pod uwagę sporządzoną na potrzeby składanego przez (...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. wniosku o przyłączenie ekspertyzę wpływu przyłączanych urządzeń, instalacji, sieci na system elektroenergetyczny, mimo, że została sporządzona po okresie ważności warunków i zakresu ekspertyzy.

W ocenie Prezesa URE nie ma ani w wariantcie I ani w wariantcie II określonym w ekspertyzie w chwili obecnej technicznych możliwości przyłączenia farmy wiatrowej (...) do rozdzielni 220 kV stacji L.. Pozwany argumentował, iż

w każdym z wariantów następuje przeciążenie wielu elementów infrastruktury elektroenergetycznej, a ich usunięcie związane byłoby z daleko idącą jej przebudową, ponieważ przyłączenie farmy wiatrowej (...)wymaga rozbudowy rozdzielni 220 kV L.. Zauważył, że z ekspertyzy wynika, że rekomendowane warianty rozbudowy sieci NN na analizowanym obszarze Krajowego Systemu Elektroenergetycznego dla wariantu I oraz II nie eliminują zagrożeń w sieci 110 kV analizowanego obszaru. Przyłączenie farmy(...)do rozdzielni 220 kV L. spowoduje w tej sieci pojawienie się nowych zagrożeń z tytułu przekroczenia zdolności przesyłowych linii 110 kV relacji:

Huta (...) - W. (wariant I),

I. - K. - Ś.(wariant II),

Ż. - Huta (...) (wariant II).

Dodatkowo stwierdził, że przyłączenie farmy wiatrowej (...)zwiększy stopień obciążenia 8 linii przesyłowych 110 kV, których przeciążenie stwierdzono już dla układu wyjściowego (str. 66 ekspertyzy). Ponadto, jak podał, z ekspertyzy wynika, że w sieci 110 kV występują linie, dla których w stanach n-2 stwierdzono wyższy stopień przeciążenia niż w stanach n-1. Są wśród nich między innymi linie, dla których nawet całkowite wyłączenie farmy wiatrowej (...)nie spowoduje obniżenia stopnia ich obciążenia.

Prezes URE wywiódł, że przyłączenie farmy wiatrowej (...)musiałoby wiązać się z rozbudową rozdzielni 220 kV L.. Z kolei modernizacja infrastruktury elektroenergetycznej spowodowana jest nie tylko rozwojem generacji związanym z przyłączeniem odnawialnych źródeł energii, ale również negatywnym oddziaływaniem farmy wiatrowej(...)na sieci Przedsiębiorstwa oraz Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. Podniósł, iż środki finansowe na przeprowadzenie niezbędnych inwestycji modernizacji Przedsiębiorstwo ma zagwarantowane w taryfach zatwierdzonych przez Prezesa URE.

Pozwany zaznaczył, że w przypadku farmy wiatrowej (...)plan rozwoju opracowany przez Przedsiębiorstwo (...) S.A. na lata 2010 - 2025 nie uwzględnia inwestycji pozwalających na przyłączenie farm wiatrowych do rozdzielni 220 kV stacja L.. Wskazał, iż jak wynika z wyjaśnień Przedsiębiorstwa rozbudowa rozdzielni 220 kV w stacji L., w wymaganym do przyłączenia farmy wiatrowej (...)zakresie, nie została uwzględniona w planie rozwoju, ponieważ z prowadzonych analiz, w tym na podstawie poprzedniego planu rozwoju, nie wynikała potrzeba rozbudowy stacji do innego układu niż H. Dodatkowo biorąc pod uwagę, że zasilanie rozdzielni 110 kV w stacji L. oparte było na jednym autotransformatorze ATR 220/110 kV i od kilku lat rosnące zapotrzebowanie na moc w tym obszarze sieci oraz uwzględniając przeciągającą się budowę linii 400 kV P. -K.- O. i stacji K., niezbędne okazało się zainstalowanie drugiego ATR 220/110 kV w stacji L.. W związku z tym przy tworzeniu założeń do obecnego planu rozwoju powyższy układ rozdzielni 220 kV w stacji L. został przyjęty jako zdeterminowany. Dodatkowo zauważył, że obecnie rozdzielnia 220 kV w stacji L. zbudowana jest w układzie H i umożliwi przyłączenie najwyżej czterech elementów sieciowych. W tym przypadku są to dwie linie 220 kV P. i P. oraz dwa autotransformatory ATR 220/110 kV.

Mając na uwadze powyższe Prezes URE stwierdził, że na (...) S.A. nie ciąży obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie obiektów wnioskodawcy do rozdzielni 220 kV w stacji L. ze względu na brak warunków technicznych, co jak podał, wynika wprost z treści art. 7 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne.

Od powyższej Decyzji powód – (...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. z siedzibą w S. wniósł odwołanie, zaskarżając Decyzję w całości. Jednocześnie wniósł o:

1. zmianę zaskarżonej Decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez orzeczenie zawarcia umowy o przyłączenie do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej zespołu elektrowni wiatrowych o nazwie Farma Wiatrowa (...), zlokalizowanej na terenie gmin K. i R. powiat (...) oraz na terenie gminy P., powiat (...), przez (...) S.A. z (...) Biuro Usług Inwestycyjnych w S., o treści równoważącej interesy obydwu,

a z ostrożności procesowej, wniósł o:

2. uchylenie zaskarżonej Decyzji w całości i przekazanie sprawy Prezesowi URE do ponownego rozpoznania;

a ponadto, wniósł o:

3. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych;

4. dopuszczenie na podstawie art. 278 § 1 k.p.c. dowodu z opinii biegłego z zakresu elektroenergetyki na okoliczność istnienia możliwości technicznych przyłączenia FW L. G. do sieci elektroenergetycznej (...) S.A.

5. ze względu na to, że odwołanie w ocenie powoda jest oczywiście uzasadnione, powód wniósł o uchylenie Decyzji w całości przez pozwanego w trybie art. 479⁴⁸ § 2 k.p.c.

Przedmiotowej Decyzji powód zarzucił:

1. sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych organu ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym poprzez przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie nie istnieją warunki techniczne przyłączenia Farmy Wiatrowej (...) - (...), o mocy 150 MW, zlokalizowanej na terenie gmin K. i R. powiat (...) oraz gminy P., powiat (...), do sieci elektroenergetycznej, podczas gdy analiza materiału dowodowego, w szczególności stanowiska Zainteresowanego w pismach do Powoda, oraz ekspertyzy, prowadzi do wniosków odmiennych;

2. błędną wykładnię art. 7 ust. 1 oraz art. 16 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne poprzez przyjęcie, że „techniczne warunki przyłączenia” należy utożsamiać z „możliwością przyłączenia bez dokonania modernizacji sieci”, jak również, że brak inwestycji związanej z przyłączeniem do sieci w planie rozwoju przedsiębiorstwa, uzasadnia odmowę zawarcia umowy o przyłączenie, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego przepisu prowadzi do wniosku, że konieczność przeprowadzenia tych prac, nawet jeżeli nie zostały one przewidziane w planie rozwoju przedsiębiorstwa energetycznego, nie może stanowić przyczyn odmowy zawarcia umowy o przyłączenie;

3. naruszenie prawa procesowego, a to art. 7, art. 77 § 1 w związku z art. 84 § 1 k.p.a. poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność istnienia warunków technicznych przyłączenia, oraz poczynienia przez Pozwanego we własnym zakresie całkowicie dowolnych ustaleń na okoliczność braku technicznych możliwości przyłączenia, mimo że organ nie posiadając wiadomości specjalnych, nie był w stanie zweryfikować ani Ekspertyzy, ani twierdzeń powoda o istnieniu możliwości przyłączenia farmy nawet bez dokonywania dodatkowej przebudowy sieci;

4. naruszenie prawa procesowego, a to art. 7 oraz art. 8 k.p.a., poprzez wydanie decyzji bez żadnego praktycznie postępowania wyjaśniającego, bez rozpatrzenia argumentów powoda, a ponadto orzeczenie wbrew oficjalnemu stanowisku pozwanego wyrażonemu w piśmie Departamentu Przedsiębiorstw Energetycznych URE z dnia 8 lutego 2010 r. znak (...) (...), zgodnie z którym o możliwości przyłączenia decyduje Ekspertyza, a w razie jakiegokolwiek wątpliwości co do jej treści należy powołać biegłego;

5. naruszenie prawa procesowego, a to art. 98 k.p.a. oraz art. 13 § 2 k.p.a. poprzez: nieprzeprowadzenie wnioskowanej przez powoda rozprawy administracyjnej, przy istnieniu podstaw do jej przeprowadzenia w celu doprowadzenia

do ugodowego zakończenia sporu, oraz brak działań w celu doprowadzenia do ugodowego zakończenia sporu, w szczególności, niezorganizowanie wnioskowanego przez powoda nawet jednego spotkania stron, mimo inicjatywy powoda i braku sprzeciwu Zainteresowanego;

6. naruszenie obowiązku dokonywania wykładni prawa krajowego w sposób zapewniający pełną skuteczność prawa wspólnotowego wynikającego z art. 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, poprzez pominięcie przez pozwanego przy stosowaniu przepisów ustawy Prawo energetyczne treści art. 1 Dyrektywy 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych (Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich z 27.10.2001 póż. L 283/33, dalej "Dyrektywa 2001/77/WE") oraz art. 3 ust. 1 i 2 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z 5.06.2009 póż. L 140/16, dalej "Dyrektywa 2009/28/WE"), to jest takiej wykładni prawa, która realizuje obowiązek wspierania rozwoju odnawialnych źródeł energii przez organy Państw Członkowskich Unii Europejskiej.

Prezes URE w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania.

Odpowiedź na odwołanie wniósł również zainteresowany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K., domagając się oddalenia odwołania oraz oddalenia wniosku powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, a także zasądzenia od powoda na rzecz zainteresowanego kosztów postępowania. Ponadto zainteresowany wniósł o dopuszczenie dowodów powołanych w treści uzasadnienia odpowiedzi na odwołanie na okoliczności tam wskazane.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z 25 lutego 2008 r. (...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. z siedzibą w S. złożył do (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wniosek o określenie warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej farmy wiatrowej (...) o mocy 150 MW do pola liniowego 220 kV w stacji L. G. (k. 33-46 akt adm.).

Przedsiębiorstwo (...) Spółka Akcyjna pismem z 28 lutego 2008 r. przesłało do wnioskodawcy (...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. założenia dla ekspertyzy wpływu przyłączenia na system elektroenergetyczny farmy wiatrowej (...) - P. o mocy 150 MW. W powyższym piśmie Przedsiębiorstwo wskazało, że: „zgodnie z punktem II.B.1.2.1.8. IRiESP zakres ekspertyzy oraz warunki jej wykonania są ważne przez okres 1 - roku od daty przekazania przez OSP stanowiska w tej sprawie” (k. 47-52 akt adm.).

Następnie pismem z 17 marca 2008 r. Przedsiębiorstwo (...) Spółka Akcyjna poinformowało Wnioskodawcę (...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o., że złożony wniosek o określenie warunków przyłączenia jest niekompletny, albowiem brak jest ekspertyzy wpływu przyłączenia przedmiotowej farmy wiatrowej do sieci przesyłowej, stąd odesłało wniosek bez rozpatrzenia (k. 53 akt adm.).

Pismem z 02 czerwca 2009 r. (...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. złożył do (...) Spółka Akcyjna nowy wniosek o określenie warunków przyłączenia farmy wiatrowej (...) o mocy 150 MW (k. 54-81 akt adm.), do którego została dołączona wykonana przez (...) S.A. ekspertyza wpływu przyłączenia farmy wiatrowej (...) o mocy 150 MW na pracę Krajowego Systemu Elektroenergetycznego.

W ekspertyzie przeanalizowano dwa warianty rozwoju energetyki wiatrowej w Krajowym Systemie Elektroenergetycznym:

- wariant I - zakładający pracę wszystkich już istniejących farm wiatrowych i farm wiatrowych posiadających warunki przyłączenia (8832 MW),

-wariant II -jak wariant I plus uwzględnienie grup farm wiatrowych planowanych do przyłączenia w okolicach stacji L., posiadających uzgodnione założenia do wykonania ekspertyzy (razem 770 MW).

Przedsiębiorstwo (...) Spółka Akcyjna do pisma z 30 lipca 2009 r. załączyło uwagi do wykonanej ekspertyzy oraz ze względu na braki formalne odesłało wniosek zwracając się o jego uzupełnienie oraz uzupełnienie ekspertyzy (k. 82-83 akt adm.).

(...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. przesłał do Przedsiębiorstwa uzupełniony wniosek z 11 września 2009 r. o określenie warunków przyłączenia farmy wiatrowej (...) (k.84-99 akt adm.).

Natomiast wykonawca ekspertyzy (...) S.A. przy piśmie z 20 listopada 2009r. przesłał do Przedsiębiorstwa „Dodatkową ekspertyzę, zgodną z ustaleniami (...) S.A., wpływu przyłączenia FW L. G. na (...) (załącznik do akt). Dodatkowa ekspertyza zawiera analizy dotyczące wariantu I i II.

W dniu 17 grudnia 2009 r. odbyło się spotkanie (...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. z (...) Spółka Akcyjna w sprawie przyłączenia między innymi farmy wiatrowej (...) Ustalenia z tego spotkania zostały określone w notatce służbowej, z której wynika, że Przedsiębiorstwo (...) Spółka Akcyjna nie widzi możliwości przyłączenia farmy wiatrowej (...)we wnioskowanej lokalizacji (k. 102-104 akt adm.).

Przy piśmie z 06 stycznia 2010 r. (...) Spółka Akcyjna odesłały (...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. dokumentację związaną z wnioskiem o określenie przyłączenia farmy wiatrowej (...) (k.182 akt adm.).

Pismem z 19 stycznia 2010 r. (...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. ponownie przesłał wniosek o określenie warunków przyłączenia do (...) Spółka Akcyjna (k. 105-106 akt adm.), a w dniu 01 lutego 2010 r. przesłał pismo, w którym przedstawił argumenty przemawiające za przyłączeniem farmy wiatrowej (...) (k. 107-109 akt adm.).

Pismem z dnia 11 marca 2010 r. (...) Spółka Akcyjna odmówiły wydania (...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. warunków przyłączenia do sieci farmy wiatrowej (...)z uwagi na brak warunków technicznych (k. 2-4 akt adm.).

(...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. pismem z 07 kwietnia 2010 r. zwrócił się do (...) Spółka Akcyjna o ponowne przeanalizowanie możliwości przyłączenia farmy wiatrowej (...)o mocy 150 MW i zmianę stanowiska w tym zakresie (k. 133-141 akt adm.).

(...) Spółka Akcyjna pismem z 29 kwietnia 2010 r. podtrzymała swoje stanowisko w zakresie odmowy określenia warunków przyłączenia dla farmy wiatrowej (...)o mocy 150 MW, do stacji elektroenergetycznej 220/110 kV L., z powodu braku warunków technicznych (k. 142 akt adm.).

Pismem z 25 maja 2010 r. (...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. wniósł do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o rozstrzygnięcie sporu dotyczącego odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej farmy wiatrowej (...)poprzez orzeczenie zawarcia umowy o przyłączenie farmy wiatrowej(...)do sieci Przedsiębiorstwa oraz o zobowiązanie Przedsiębiorstwa do wydania warunków przyłączenia dla farmy wiatrowej (...)wraz z projektem umowy o przyłączenie. Dodatkowo (...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. wystąpił z wnioskiem o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność istnienia warunków przyłączenia farmy wiatrowej (...)oraz o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej lub spotkania mediacyjnego z udziałem stron sporu celem polubownego załatwienia sprawy (k. 5- 22 akt adm.).

Pismem z dnia 18 czerwca 2010r. Prezes URE zawiadomił Spółki o wszczęciu 31 maja 2010r. postępowania w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego odmowy zawarcia przez (...) Spółka Akcyjna umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej farmy wiatrowej (...)o mocy 150 MW (k. 156-157 akt adm.).

W toku postępowania pismem z 05 lipca 2010r. (...) Spółka Akcyjna odniosły się do twierdzeń (...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. (k. 168-179 akt adm.).

Z kolei w piśmie z dnia 24 sierpnia 2010r. (...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. odniósł się do twierdzeń (...) Spółka Akcyjna, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie (k. 209- 213 akt adm.).

W toku postępowania przed Sądem Polskie (...) Spółka Akcyjna zmieniły nazwę na (...) Spółka Akcyjna (k. 271-2788 akt sąd.).

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

W ocenie Sądu zaskarżona Decyzja jest prawidłowa i słuszna, a podnoszone przez powoda w odwołaniu zarzuty nie mogą skutkować jej zmianą bądź uchYLENIEM.

Niewątpliwie zgodnie z przepisem art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006r. Nr 89, poz. 625 z późn. zm.) w sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na wniosek strony. W niniejszym przypadku wniosek w tym trybie złożył (...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o., zwracając się o wydanie decyzji w sprawie warunków przyłączenia farmy wiatrowej (...) o mocy 150 MW do sieci elektroenergetycznej (...) Spółka Akcyjna, wobec tego, że Przedsiębiorstwo energetyczne odmówiło zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej ze względu na brak warunków technicznych przyłączenia.

Rozważenia wymagała zatem zasadność odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci przez Przedsiębiorstwo.

W tym miejscu nadmienić trzeba, że powód występując kilkakrotnie do Przedsiębiorstwa (...) Spółka Akcyjna o określenie warunków przyłączenia przedstawiał stosowne dokumenty wymagane przez Przedsiębiorstwo, o których mowa w § 7 ust. 5 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. z 2007 r. Nr 93, poz. 623, z późn. zm.) wymieniającym, jakie dokumenty należy załączyć do wniosku o określenie warunków przyłączenia lub też uzupełniał składane wnioski o odpowiednie dokumenty.

Jednym z takich dokumentów w myśl powołanego przepisu jest ekspertyza wpływu przyłączanych urządzeń, instalacji lub sieci na system elektroenergetyczny wykonana w zakresie i na warunkach uzgodnionych z operatorem, na którego obszarze nastąpi przyłączenie, jeżeli wniosek składany jest przez podmiot zaliczany do I lub II grupy przyłączeniowej. Na zlecenie powoda została zatem sporządzona najpierw „Ekspertyza wpływu przyłączenia farmy wiatrowej (...) o mocy 150 MW na pracę Krajowego Systemu Elektroenergetycznego”, a następnie po uwagach Przedsiębiorstwa „Dodatkowa ekspertyza zgodna z ustaleniami (...) S.A. wpływu przyłączenia farmy wiatrowej (...) na (...) wykonana przez (...) S.A.

Co prawda Prezes URE stwierdził, że zarówno ekspertyza, jak i ekspertyza dodatkowa zostały opracowane po upływie ważności zakresu i warunków ekspertyzy, po terminie określonym zgodnie punktem II.B.1.2.1.8. Instrukcji Ruchu i Eksploatacji Sieci Przesyłowej, tym niemniej wziął ją pod uwagę w niniejszej sprawie. Podobnie (...) Spółka Akcyjna przyjęły ekspertyzę, odmawiając zawarcia umowy o przyłączenie z (...) Biuro Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. z innych powodów, a mianowicie z powodu braku warunków technicznych przyłączenia do sieci elektroenergetycznej Przedsiębiorstwa, co stwierdzono opierając się na treści wskazanych ekspertyz.

W niniejszej sprawie szczególne znaczenie odgrywa przepis art. 7 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne (w brzmieniu istniejącym w dacie wydania zaskarżonej decyzji), w świetle którego przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru. Z kolei przepis ust. 3 tegoż artykułu stanowi, iż obowiązek,

o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przypadku, gdy ubiegający się o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci nie ma tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości, obiektu lub lokalu, do których paliwa gazowe lub energia mają być dostarczane.

W związku z treścią powołanych przepisów, zdaniem Sądu, należy zgodzić się z pozwanym, iż przedsiębiorstwo energetyczne ma publicznoprawny obowiązek przyłączenia danego podmiotu do sieci, jednakże nie jest to obowiązek bezwzględny, albowiem powstaje dopiero wówczas, gdy wypełnione zostaną przesłanki określone w powołanych przepisach, mianowicie jeśli:

- istnieją techniczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania energii,
- istnieją ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania energii,
- żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru,
- ubiegający się o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci ma tytuł prawny do korzystania z obiektu, do którego paliwa gazowe lub energia mają być dostarczane.

Jak wyżej wskazano w niniejszej sprawie Przedsiębiorstwo energetyczne stanęło na stanowisku, iż brak jest warunków technicznych dla przyłączenia do sieci farmy wiatrowej powoda(...)o mocy 150 MW.

W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy w postaci wykonanych ekspertyz potwierdza, iż faktycznie nie było warunków technicznych, aby przyłączyć farmę wiatrową (...)o mocy 150 MW należącą do powoda do sieci elektroenergetycznej (...) Spółka Akcyjna.

W ekspertyzie przeanalizowano dwa warianty rozwoju energetyki wiatrowej w Krajowym Systemie Elektroenergetycznym. W wariantcie I założono pracę wszystkich już istniejących farm wiatrowych i farm wiatrowych posiadających warunki przyłączenia (8832 MW). Ich pracę przyjęto na poziomie 90% mocy znamionowej. W wariantcie II odwzorowano wszystkie farmy wiatrowe jak w wariantcie I i dodatkowo farmy wiatrowe, dla których planowanym punktem przyłączenia będą szyny rozdzielni 220 kV stacji L.. Ich pracę przyjęto na poziomie 100% mocy znamionowej.

Analiza pracy sieci w wariantcie I wykazała przekroczenie zdolności przesyłowej niektórych linii NN analizowanego obszaru. W szczególności w stanach n-1 pracy sieci przeciążeniu ulegają linie:

- 400 kV relacji K.-P. (maksymalne przeciążenie ok. 25%),
- 220 kV relacji S.-K., P.-P., K.-P., A.-K.,
- 220 kV relacji M.-Ś. (maksymalne przeciążenie ok. 5%),
- 220 kV relacji K.-G.-L.-Ż. (maksymalne przeciążenie tego ciągu liniowego ok. 20%, a linii G.-L. 50%),
- 110 kV analizowanego obszaru,

oraz transformator 400/220 kV o mocy 400 MVA w stacji K..

Natomiast rekomendowane przez (...) Spółka Akcyjna warianty rozbudowy sieci, zakładające: budowę linii 400 kV relacji C.-P., wprowadzenie toru linii 220 kV relacji P.-P. do stacji L., nie eliminują powyższych zagrożeń.

Ponadto stwierdzono, że w niektórych stanach n-1 pracy sieci, w szczycie obciążenia, przeciążeniu ulegają autotransformatory 220/110 kV w stacji P. (maksymalnie ok. 30% przy wyłączeniu linii 400 kV relacji C.-M.) i w stacji Ż. (maksymalnie ok. 8% przy wyłączeniu jednego z autotransformatorów 220/110 kV w stacji P.).

Analiza pracy sieci w wariantcie II (przed uruchomieniem projektowanej farmy wiatrowej (...)) wykazała, że ze względu na stosunkowo dużą moc planowaną do przyłączenia do stacji L., znaczącemu przeciążeniu ulegają autotransformatory 220/110 kV w tej stacji. Maksymalne przeciążenia w stanie normalnym wynoszą 20 %, a w stanie n-1 pracy sieci ok. 90%. Ekspertyza pokazuje, że w związku z powyższym w dalszej analizie założono dostawienie trzeciego ATR 220/110 kV w stacji L.. W wyniku analizy stwierdzono, że w niektórych stanach n-1 pracy sieci przeciążeniu ulegają linie 220 kV wyprowadzające moc z farm wiatrowych przyłączonych do stacji L., tj. linii relacji L. - P. oraz L. - P.. Wobec tego w dalszej analizie zamodelowano rekomendowany wariant rozbudowy sieci, polegający na wprowadzeniu toru linii 220 kV relacji P. - P. do stacji L.. W przyjętym układzie pracy stwierdzono, że w niektórych stanach n-1 pracy sieci przeciążeniu ulegają transformatory 220/110 kV w stacji P. i w stacji Ż.. W związku z tym zweryfikowano kolejny rekomendowany wariant rozbudowy sieci, polegający na budowie rozdzielni 400 kV w stacji P., instalacji dwóch ATR 400/ 220 kV o mocy 330 MVA w tej stacji oraz budowie jednotorowej linii 400 kV relacji C. - P., co w dalszym ciągu jest rozwiązaniem nie wystarczającym wobec przeciążenia linii 400 kV relacji C. - P.. Ponadto w wariantcie II w celu likwidacji ograniczeń przesyłowych przed uruchomieniem farmy wiatrowej (...)założono podwieszenie drugiego toru 400 kV relacji O. - P. (K.). Ekspertyza wskazała, że w okresie letnim przy wyłączeniu linii 220 kV relacji L. - P. (tor linii z zainstalowanym monitoringiem), już przed uruchomieniem farmy wiatrowej (...), przeciążeniu ulega drugi tor linii 220 kV tej relacji.

Z kolei z dodatkowej ekspertyzy wynika, że w wariantcie I uruchomienie farmy wiatrowej (...)o mocy 150 MW spowodowałoby zagrożenie w sieci 400 i 220 kV w postaci przeciążenia obu autotransformatorów 220/210 kV o mocy 160 MVA pracujących w stacji L.. Realizacja inwestycji polegającej na wprowadzeniu toru linii 220 kV P. — P. do stacji L. nie wyeliminowałaby wskazanych zagrożeń. Ponadto w sieci 110 kV, w układzie przed uruchomieniem (...), stwierdzono szereg zagrożeń z tytułu: zaniżeń dopuszczalnych poziomów napięć, przekroczenia zdolności przesyłowej poszczególnych linii 110 kV. Uruchomienie farmy wiatrowej(...)spowoduje pojawienie się nowego zagrożenia, którym jest przeciążenie linii 110 kV Huta (...) — W.. Jak wskazuje dodatkowa ekspertyza w sieci 110 kV występują linie, dla których w stanach n-2 stwierdzono wyższy stopień przeciążenia niż w stanach n-1. Dla większości z nich nawet całkowite wyłączenie farmy wiatrowej(...)nie spowoduje obniżenia stopnia ich obciążenia (przeciążenia) do poziomu stwierdzonego w stanach n-1.

Dodatkowa ekspertyza również w wariantcie II pokazuje, że w sieci 110 kV, w układzie przed uruchomieniem farmy wiatrowej (...)stwierdzono szereg zagrożeń z tytułu: zaniżeń dopuszczalnych poziomów napięć, przekroczenia zdolności przesyłowej poszczególnych linii 110 kV. Uruchomienie farmy wiatrowej (...)spowodowałoby pojawienie się nowych zagrożeń, którymi są przeciążenia linii 110 kV: I. - K. - Ś., Ż. - Huta (...). W analizowanych stanach remontowych, farma wiatrowa (...)wprowadzałaby w sieci przesyłowej 220 kV nowe zagrożenia w postaci przeciążenia 2 - torowej linii 220 kV relacji P. — L..

W ocenie Sądu powyższe uzasadnia stanowisko (...) Spółka Akcyjna co do braku warunków technicznych przyłączenia farmy wiatrowej(...)do sieci zainteresowanego. Przy czym zgodnie z zasadą onus probandi wyrażoną w art. 6 kc to powód powinien udowodnić, że istnieją warunki techniczne umożliwiające przyłączenie, czego nie uczynił. W szczególności powód cofnął swój wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu elektroenergetyki na okoliczność istnienia możliwości technicznych przyłączenia farmy wiatrowej (...)do sieci elektroenergetycznej zainteresowanego, w związku z czym Sąd oparł się na ekspertyzach wykonanych na zlecenie powoda.

Sąd zwrócił również uwagę, iż jak wskazuje ekspertyza przyłączenie farmy wiatrowej (...)musiałoby się wiązać z rozbudową rozdzielni 220 kV L.. Tymczasem, jak wynika ze stanowiska Przedsiębiorstwa przedstawionego w toku postępowania administracyjnego, plan rozwoju opracowany przez operatora na lata 2010-2025 nie uwzględnia inwestycji pozwalających na przyłączenie farm wiatrowych do rozdzielni 220 kV w stacji L.. Nadto na stacji tej operator rozpoczął już zaplanowany proces modernizacji, której zakres pozostaje w sprzeczności z oczekiwaniami powoda.

Tym niemniej, co wynika z ekspertyzy dodatkowej, nawet rekomendowane warianty rozbudowy sieci (...) nie eliminują zagrożeń w sieci 110 kV analizowanego w ekspertyzie obszaru. Przyłączenie farmy L. G. do rozdzielni 220 kV L. spowoduje w tej sieci pojawienie się nowych zagrożeń z tytułu przekroczenia zdolności przesyłowych linii 110

kV. Przy czym, jak podał zainteresowany przeciążenia w sieci dystrybucyjnej 110 kV nie mogą zostać usunięte jego staraniem, albowiem elementy tej sieci są w posiadaniu innych przedsiębiorstw energetycznych, a zainteresowany nie ma bezpośredniego wpływu na zamierzenia w zakresie rozwoju sieci dystrybucyjnej 110 kV należącej do tych przedsiębiorstw i nie może doprowadzać do przeciążeń sieci należącej do tych przedsiębiorstw.

Powyższe obiektywne ograniczenia, zdaniem Sądu, czynią zarzut pominięcia art. 1 Dyrektywy 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych (Dz.U.UE.L.2001.283.33, Dyrektywa 2001/77/WE) oraz art. 3 ust. 1 i 2 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U.UE.L.2009.140.16, Dyrektywa 2009/28/WE) niesłusznym. Należy nadmienić, iż wymieniona Dyrektywa 2001/77/WE w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych została wdrożona do porządku prawnego poprzez ustawę z dnia 2 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy Prawo energetyczne oraz ustawy Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr. 91, poz. 875), a zatem zakwestionowane przez powoda przepisy Prawa energetycznego uwzględniały zalecenia wynikające z powołanej przez powoda Dyrektywy.

Jeśli chodzi natomiast o zarzuty dotyczące naruszenia przepisów ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, to w ocenie Sądu nie zasługują one na uwzględnienie. Zgodnie bowiem z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 roku sygn. akt III CRN 120/91 OSNC 1992 Nr 5, poz. 87; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 roku sygn. akt I CKN 265/98 OSP 2000 Nr 5 poz. 68; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 roku sygn. akt 351 /99 OSNC 2000 Nr 3 poz. 47; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 roku sygn. akt I CKN 1036/98 LEX Nr 52708) Sąd Ochrony konkurencji i Konsumentów nie może ograniczyć rozpoznania sprawy wynikającej z odwołania od decyzji tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Przekazanie przez Prezesa URE odwołania wszczynają kontradiktoryjne postępowanie cywilne, którego celem nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy.

Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradiktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości podnoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych.

Gdyby więc nawet uznać, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych np. w zakresie postępowania dowodowego to nie mogą one być przedmiotem postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, bowiem Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym (vide wyrok Sadu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 lutego 2007 roku, sygn. akt VI ACa 952/06).

Z powyższych względów zarzuty dotyczące przebiegu postępowania administracyjnego przed Prezesem URE podlegają uwzględnieniu jedynie w takim zakresie, w jakim ich uwzględnienie uniemożliwiałoby pozostawienie jego decyzji w obrocie prawnym, nawet po ewentualnej reformie jej treści. Taka sytuacja może mieć miejsce wyjątkowo, gdy np. decyzja zawiera nie dające się usunąć uchybienia formalne lub, gdy jest przedwczesna z uwagi na niepodjęcie w toku postępowania czynności, których przeprowadzenie przed sądem nie jest możliwe. W okolicznościach niniejszej sprawy należy więc stwierdzić, że wskazywane przez powoda naruszenie przepisów kpa nie uzasadnia zmiany bądź uchylenia wydanej decyzji.

Wobec tego Sąd uznał za trafną Decyzję pozwanego, przy czym w ocenie Sądu powód nie wykazał, iż doszło do naruszenia prawa materialnego w zakresie art. 7 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne, a w szczególności,

iż istniały możliwości dostosowania istniejącej sieci do wykonania przyłączenia farmy wiatrowej (...) do sieci elektroenergetycznej Przedsiębiorstwa energetycznego.

Konsekwencją uznania, że w przedmiotowej sprawie nie istnieją techniczne warunki do przyłączenia do sieci elektroenergetycznej farmy powoda jest stwierdzenie, że na Przedsiębiorstwie (...) Spółka Akcyjna nie ciążył publicznoprawny obowiązek, o którym mowa w art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego, a zatem stanowisko zaprezentowane przez Prezesa URE w zaskarżonej Decyzji należy przyjąć za prawidłowe.

Biorąc powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia, oddalił wniesione przez powoda odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, w oparciu o treść art. 98 i 99k.p.c.

SSO Maria Witkowska